

EURIPIDES

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Euripides

Ανδρομάχη

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=24714537

Ανδρομάχη:

Содержание

ΥΠΟΘΕΣΙΣ	4
ΠΡΟΣΩΠΑ	6
ΠΡΑΞΙΣ Α'	7
ΣΚΗΝΗ Α'	8
ΣΚΗΝΗ Γ'	14
ΣΚΗΝΗ Δ'	15
Κонец ознакомительного фрагмента.	22

Euripides

Ανδρομάχη

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Ο Νεοπτόλεμος, λαβών εν Τροία γέρας την Ανδρομάχην, την γυναίκα του Έκτορος, εγέννησεν εξ αυτής τον Μολοσσόν. Έπειτα ενυμφεύθη την Ερμιόνην, κόρην του Μενελάου. Επειδή δε πριν είχε ζητήση λόγον από τον Δελφικόν Απόλλωνα διά τον φόνον του πατρός του Αχιλλέως, μετέβη πάλιν εις το Μαντεϊόν, διά να ζητήση συγγνώμην. Ζυλοτυπούσα όμως η Ερμιόνη την Ανδρομάχην εσκέφθη να την θανατώση, και έστειλε και εκάλεσε τον πατέρα της Μενέλαον. Η Ανδρομάχη έστειλε και έκρυψε μακράν από τανάκτορα τον υιόν της, αυτή δε κατέφυγεν εις το ιερόν της Θέτιδος. Οι άνθρωποι όμως του Μενελάου απεκάλυψαν τον Μολοσσόν, αυτήν δε δι' απάτης απέσπασαν από το ιερόν ότε δε έμελλον να θανατώσουν και τους δυο, ημποδίσθησαν υπό του ελθόντος Πηλέως. Και ο μεν Μενέλαος επέστρεψεν εις την Σπάρτην. Η δε Ερμιόνη μετενόησε φοβηθείσα τον Νεοπτόλεμον. Ελθών δε ο [Ορέστης] Μενέλαος αυτήν μεν έπεισε να τον ακολουθήση, επεβουλεύθη δε την ζωήν του Νεοπτολέμου, του οποίου τον νεκρόν φέρουν οι επί της σκηνής. Ενώ ο Πηλεύς θρηνεί

τον θάνατον του υιού του, εμφανισθείσα η Θέτις διατάσσει αυτόν να θάψη τον νεκρόν εις τους Δελφούς και να στείλη την Ανδρομάχην με τον υιόν της εις τους Μολοσσούς, αναγγέλλει δε εις τον γέροντα ότι έτυχε της αθανασίας και ότι θα κατοικήση εις την νήσον των Μακάρων.

Το δράμα διεξάγεται εις την Φθίαν, ο δε χορός αποτελείται από Φθιώτιδας γυναίκας. Προλογίζει η Ανδρομάχη.

Το δράμα θεωρείται εκ των δευτέρων.

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

ΧΟΡΟΣ

ΕΡΜΙΟΝΗ

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

ΜΟΛΟΣΣΟΣ

ΠΗΛΕΥΣ

ΑΛΛΗ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

ΤΡΟΦΟΣ

ΟΡΕΣΤΗΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ

ΘΕΤΙΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ΠΡΑΞΕΙΣ Α'

(Ἡ σκηνή ἐν Θεσσαλία, μεταξύ τῆς Φθίας καὶ τῶν Φαρσάλων ἔξω τοῦ ἱεροῦ τῆς Θέτιδος, πλησίον τῶν Ἀνακτόρων. Κατὰ τὴν ἄρσιν τῆς αὐλαίας ἡ Ἀνδρομάχη φαίνεται εἰς τὴν θύραν τοῦ ναοῦ).

ΣΚΗΝΗ Α'

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Ω πόλις των Θηβαίων, καύχημα της Ασιατικής γης, από την οποία ήλθα άλλοτε με πολύχρυσα στολίδια εις τα ανάκτορα του βασιλέως Πριάμου, ως σύζυγος δοθείσα εις τον Έκτορα. Εις εκείνον τον καιρόν όλοι εξήλευαν την Ανδρομάχην, αλλά τώρα δεν υπάρχει ούτε θα γεννηθή ποτέ γυναίκα δυστυχεστέρα από εμέ. Διότι εγώ τον μεν άνδρα μου τον Έκτορα είδα με τα μάτια μου να σκοτώνη ο Αχιλλεύς, το δε παιδί που απέκτησα από εκείνον, τον Αστυάνακτα, είδα να πέφτη από τους υψηλούς πύργους, όταν οι Έλληνες κατέλαβαν την Τροίαν. Εγώ δε, μολονότι εγεννήθηκα ελευθέρα από ελευθέρους γονείς, εν τούτοις εις την Ελλάδα έφθασα δούλη, δοθείσα ως δώρον εις τον νησιώτην Νεοπτόλεμον, διαλεγμένη ως το καλλίτερον γέρας από όλα τα τρωικά λάφυρα. Τώρα κατοικώ εις τα γειτονικά πεδία της Φθίας και της πόλεως των Φαρσάλων, όπου η θαλασσία Θέτις κατώκει μαζί με τον Πηλέα φεύγουσα μακριά από τους ανθρώπους. Ο Θεσσαλικός λαός τώρα προς τιμήν του γάμου της Θέτιδος με τον Πηλέα ονομάζει τον τόπον αυτόν Θετίδιον, όπου είχε το σπίτι του ο υιός του Αχιλλέως, αφήνων να βασιλεύη εις τα Φάρσαλα ο Πηλεύς, διότι δεν θέλει να πάρη το σκήπτρον ενόσω ζη ο γέρων ο πατέρας του. Εγώ ως δούλη με αυτόν εις αυτό το σπίτι

απέκτησα παιδί. Και μολονότι πριν με είχαν εύρη πολλά κακά, εν τούτοις πάντοτε παρηγορούμην με την ελπίδα ότι, αν σωθή το παιδί, θα εκαλλιτέρευεν η τύχη μου και θα ικανοποιούμην διά τας ατυχίας μου. Αφ' ότου όμως αυτός επήρε γυναίκα την Ερμιόνην από την Λακεδαίμονα και εγκατέλειψε εμέ την δούλην, καταδιώκομαι από αυτήν από ζηλοτυπίαν. Διότι λέγει, ότι με μυστικά φάρμακα κατώρθωσα να μην κάμη παιδί και να την μισήση ο σύζυγος της, και ότι θέλω να μείνω εγώ αντί εκείνης μέσα εις αυτό το σπίτι και διά της βίας να διώξω αυτήν. Αυτά εγώ, και όταν τα πρωτοήκουσα, δεν τα παρεδέχθην, και τώρα τα αρνούμαι εντελώς. Ο μέγας Ζευς το γνωρίζει βέβαια, ότι εγώ δεν έγινα εκουσίως μου σύζυγος. Αλλ' εκείνη δεν πείθεται και θέλει να με φονεύση, έχουσα συνεργόν τον πατέρα της τον Μενέλαον, ο οποίος ήλθε επίτηδες εδώ από την Σπάρτην, με αυτόν τον σκοπόν. Φοβηθείσα λοιπόν εγώ ήλθα γρήγορα εις αυτό το γειτονικόν ιερόν της Θέτιδος, μήπως με σώση από τον θάνατον. Διότι και αυτός ο Πηλεύς και οι απόγονοι του Πηλέως το σέβονται, ως ενθυμίζουν τους γάμους της Νηρηίδος. Το δε μονάκριβό μου παιδί το έστειλα κρυφά εις άλλο σπίτι, φοβουμένη μήπως το σκοτώσουν. Επειδή ο πατέρας του ούτε αυτό ούτε εμέ ημπορεί να βοηθήση, διότι λείπει εις τους Δελφούς, διά να ζητήση συγγνώμην από τον Απόλλωνα Λοξίαν διά την ανοησίαν που έκαμεν άλλοτε, όταν επήγε εις την Πυθίαν, διά να ζητήση λόγον από τον Φοίβον διά τον πατέρα του. Τώρα

λοιπόν είναι εκεί ζητών συγγνώμην διά το παλαιόν σφάλμα του και παρακαλών να έχη εις το μέλλον ευνοϊκόν τον θεόν.

(Εισέρχεται η Θεράπαινα)

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

Κυρία, εγώ δεν θα παύσω να σε ονομάζω έτσι, διότι και εις το σπίτι μας έτσι σε ωνόμαζα, όταν ήμεθα εις την Τροίαν. Επειδή δε και σε αγαπώ και τον άνδρα σου, όταν εξούσε, έρχομαι να σου φέρω νέα, με φόβον μεν μήπως με ακούση κανείς από τους κυρίους, αλλά και με λύπην προς σε. Διότι φαίνεται ότι τρομερά σκέπτεται εναντίον σου και εναντίον του παιδιού σου ο Μενέλαος, και πρέπει να φυλαχθής.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Ω αγαπητή δούλη και συ όπως εγώ, διότι δούλη είσαι και συ μαζί με την πρώην βασίλισσαν, τώρα δε δυστυχισμένη, τι κάμνουν αυτοί, τι μηχανεύονται πάλιν θέλοντες να με σκοτώσουν την τρισαθλίαν;

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

Ω δυστυχισμένη, θέλουν να σκοτώσουν το παιδί σου, το οποίον έδιωξες.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Αλλοίμονον! Ποίος τους επρόδωκε και πότε, ότι εγώ έστειλα μακρυνά απ' εδώ το παιδί μου; Ω, εχάθηκα η δυστυχισμένη!

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

Δεν ξέρω. Αυτούς είδα εγώ να το ζητούν. Και ο Μενέλαος πηγαίνει τώρα γρήγορα, διά να το εύρη έξω από το σπίτι.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Αλλοίμονο εχάθηκα! Και σένα, παιδί μου, θα σε σκοτώσουν οι δύο γύπες, ενώ ο πατέρας σου είναι εις τους Δελφούς.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

Μου φαίνεται ότι, αν εκείνος ήτο εδώ, δεν θα επάθαινες τίποτε κακόν. Αλλά τώρα δεν έχεις κανένα που να σ' αγαπά.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Δεν γίνεται έξω λόγος περί του Πηλέως ότι έρχεται;

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

Εκείνος είναι γέρος, ώστε να σε βοηθήση, και αν έλθη.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Έστειλα και του εμήνυσα και μάλιστα όχι μίαν φοράν μόνον.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

Σου φαίνεται ότι πραγματικώς οι απεσταλμένοι σου εφρόντισαν;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Πώς να κάμω; θέλεις και συ να πας εκ μέρους μου;

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

Πώς να δικαιολογήσω ότι θα λείψω τόσον από το σπίτι;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Πολλάς δικαιολογίας ημπορείς να εύρης· και συ είσαι γυναίκα.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

Είναι πολύς κίνδυνος, διότι η Ερμιόνη προσέχει πολύ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Βλέπεις; Διστάζεις, ενώ τόσα υποφέρω εγώ που με αγαπάς.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

Όχι, μη με βρίζεις. Πηγαίνω, έστω και αν πρόκειται να πάθω τίποτε κακόν, αφού είμαι δούλη και η ζωή μιας δούλης δεν αξίζει τίποτε.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Πήγαινε λοιπόν γρήγορα. Εγώ δε καθισμένη εδώ με θρήνους και γόους και δάκρυα θα γεμίσω τον αέρα. Διότι είναι φυσικόν εις ημάς τας γυναίκας ως απόλαυσιν να έχωμεν πάντοτε εις το στόμα μας τας συμφοράς του παρόντος. Και διά να κλαίω δεν έχω μίαν αφορμήν αλλά πολλές. Την πατρικήν μου πόλιν, τον Έκτορα που έχασα και την σκληράν μου τύχην που μ' έκαμε δούλην ενώ δεν ήξιζα. Δεν πρέπει κανείς να μακαρίζη ένα άνθρωπον πριν ιδή πώς θα περάση την τελευταίαν ημέραν της ζωής του και πώς κατέβη εις τον άλλον κόσμον. Ο Πάρις δεν έφερε την Ελένην εις το Ίλιον ως σύζυγον αλλά ως καταστροφήν. Ένεκα αυτής, ω Τροία, με το δόρυ και με το πυρ σε κατέλαβεν ο Ταχύς Άρης των Ελλήνων με τον στόλον των χιλίων πλοίων, και ο υιός της θαλασσίας Θέτιδος τον ιδικόν μου σύζυγον τον Έκτορα έσυρε γύρω από τα τείχη, δεμένον πίσω από το άρμα του. Κ' εμέ την ιδίαν εξ αιτίας της με ήρπασαν από τα δωμάτια μου και με ωδήγησαν κάτω εις την θάλασσαν, διά να πέσω εις την φοβεράν δουλείαν.

Ἀφθονα τὰ δάκρυα ἔτρεχαν εἰς τὸ πρόσωπόν μου, ὅταν ἄφησα τὴν πόλιν καὶ τὸ σπίτι μου καὶ τὸν ἄνδρα μου κυλιόμενον εἰς τὴν σκόνην. Ὡ δυστυχισμένη ἐγώ, τι ἀνάγκη ἦτο νὰ βλέπω ἀκόμη τὸ φῶς ὡς δούλη τῆς Ἑρμιόνης; Καὶ αὐτὴν φοβουμένη τῶρα κατέφυγα εἰς αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς θεάς, τὸ ὁποῖον ἐναγκαλίζομαι ὡς ἱκέτις, ὅπου καὶ λύομαι εἰς τὰ δάκρυα, τὰ ὁποῖα τρέχουν ὡς σταγόνες ἀπὸ πέτρων.

ΣΚΗΝΗ Γ'

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ – ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΧΟΡΟΣ

Ω, συ, η οποία ήλθες εις το ιερόν αυτής της θεάς, εγώ, αν και γέννημα της Φθίας, έρχομαι όμως προς σε την καταγομένην από την Ασίαν, από λύπην, μήπως κατορθώσω να εύρω μίαν λύσιν των δεινών σου, αφού σε και την Ερμιόνην τρομερά έρις περιέπλεξε, διότι και αι δύο ένα άνδρα έχετε, τον υιόν του Αχιλλέως. Σκέψου καλά την δυστυχίαν εις την οποίαν ευρέθης. Συ, κόρη από την Τροίαν, αγωνίζεσαι προς δέσποιναν Λάκαιναν. Άφησε το τώρα το ιερόν της θαλασσινής θεάς, το δεχόμενον προσφοράς. Διότι ποίον θα είναι το όφελός σου, αν αναγκάζεσαι να συναγωνίζεσαι προς τους δεσπότας και επομένως να φθείρης το σώμα σου; Οι δυνατώτεροι θα επικρατήσουν. Διατί κοπιάζεις, ενώ δεν είσαι τίποτε; Πήγαινε· άφησε τον ναόν της Νηρηίδος θεάς, σκέψου ότι είσαι ξένη δούλη, εις ξένην πόλιν, όπου δεν βλέπεις κανένα από τους φίλους σου, ω δυστυχεστάτη, ω τρισαθλία νύμφη.

(Αντιστροφή β'.)

Δυστυχεστάτη, ήλθες, εδώ ω γυναίκα της Τροίας. Αλλά φοβούμεναι τους κυρίους μας σιωπώμεν, – μολονότι σε λυπούμεθα, – μη μας ιδή ότι σε συμπαθούμεν η κόρη του Διός.

ΣΚΗΝΗ Δ'

ΑΙ ΑΥΤΑΙ – ΕΡΜΙΟΝΗ

(Η Ερμιόνη εισέρχεται επιδεικτικῶς ενδεδυμένη και ομιλεί με υπεροψίαν)

ΕΡΜΙΟΝΗ

Τα πλούσια χρυσά στολίσματα της κεφαλῆς και τους κεντημένους πέπλους, δεν ἔλαβα ούτε από τον Αχιλλέα ούτε από τον Πηλέα, ἀλλὰ τους εἶχα προίκα ἀφ' ὅτου ἔφθασα ἐδῶ από το σπίτι μου, από την Λακωνικὴν γην της Σπάρτης, γιατί μου τα εἶχε χάριση ο πατέρας μου ο Μενέλαος μαζί με ἄλλην προίκα, γι' αὐτό ἔχω το δικαίωμα να εἶμαι ελευθερόστομος. Σε σας λοιπόν αὐτά τα λόγια λέγω. Συ ὁμως, ἀν και εἶσαι δούλη και σε κατέκτησαν ὡς λάφυρον, θέλεις να διώξης ἐμέ από το σπίτι μου και να γίνης κυρία. Και με τα φάρμακά σου ἔκαμες τον ἄνδρα μου να με μισήση και ὅλη μου η γαλήνη ἐχάθη. Διότι εἶναι τρομερά η ψυχὴ των γυναικῶν της Ασίας εἰς το να βρίσκουν αὐτά τα μέσα. Ἀλλ' ἀπ' αὐτά θα σε ἐμποδίσω ἐγὼ και εἰς τίποτε δεν θα σε ὠφελήση αὐτό το ἱερόν της Νηρηίδος. Ούτε ο βωμός ούτε ο ναός θα σε προστατεύουν, ἀλλὰ θ' ἀποθάνης. Ἐάν δε κανεῖς θεός ἢ θνητός θέλῃ να σε σώση, πρέπει πρῶτον να παραιτήσης τας πρὶν ιδέας σου και να πέσης ταπεινὴ εἰς τα πόδια μου, και να περιποιηθῇς το σῶμα μου και να μου χύνῃς μέσα από χρυσά ἀγγεῖα δροσερόν νερόν του

Αχελώου και να εννοήσης ποίοι είναι εκείνοι κοντά εις τους οποίους ζης. Διότι αυτά εδώ δεν είναι ούτε του Έκτορος ούτε του Πριάμου, ούτε έχεις τον χρυσόν που είχες άλλοτε. Εδώ είναι πόλις Ελληνική. Εις τόσην αναίδειαν έφθασες, δυστυχισμένη, ώστε ετόλμησες να πάρης άνδρα εκείνον του οποίου ο πατέρας εσκότωσε τον σύζυγόν σου και έκαμες παιδιά με τον κύριόν σου. Έτσι είσθε σεις όλοι οι βάρβαροι. Ο πατέρας παίρνει σύζυγον την κόρην του και το παιδί την μητέρα, και η κόρη τον αδελφόν, οι φίλτατοι δε μεταξύ των επιβουλεύονται ο ένας τον άλλον και αλληλοσκοτώνονται. Αυτάς τας συνηθείας έφερες και να τας κρατήσης διά τον εαυτόν σου· μη τας μεταδώσης δε και εις ημάς. Ημείς δεν θεωρούμεν καλόν ένας άνδρας να έχη δύο γυναίκας, αλλά και οι δύο σύζυγοι να αποβλέπουν εις ένα έρωτα, εάν θέλουν να ζουν καλά.

ΧΟΡΟΣ

Ζηλότυπον είναι το φύλον των γυναικών εκ φύσεως, και προ πάντων δυσμενές, όταν δύο γυναίκες έχουν ένα άνδρα.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Αλλοίμονον! Κακόν είναι εις τους ανθρώπους η νεότης και μάλιστα όταν δεν την διευθύνη η δικαιοσύνη. Εγώ φοβούμαι μήπως, επειδή είμαι δούλη σου, με εμποδίση αυτό να ομιλήσω, μολονότι έχω πολλά δίκαια, εξ άλλου δε, αν κρατήσω την γλώσσαν μου, μήπως βλαφθώ επίσης διά την σιωπήν μου. Διότι οι μεγαλοφρονούντες δεν ακούουν ευχαρίστως τα λόγια των υποδεεστέρων. Αλλά δεν θ' αφήσω

τον εαυτόν μου να νικηθῇ ἀπὸ ἀδυναμίαν. Ἀλλὰ εἰπέ μου
συ, ὦ νέα, ποία αἰτία θα σε πείσουν τάχα να διεκδικήσω
με σε τα δικαιώματα του νομίμου γάμου; Μήπως ἀρά γε
ἡ πόλις της Λακεδαιμόνος εἶναι μικροτέρα ἀπὸ την πόλιν
των Φρυγῶν, μήπως ἡ τύχη μου εἶναι ἀνωτέρα της δικῆς
σου, ἢ μήπως τουλάχιστον εἶμαι ἐλευθέρα; Ἡ στηριζομένη
εἰς την νεότητά και εἰς την ὠραιότητά μου και εἰς το
μέγεθος της πατρίδος μου και εἰς τους φίλους μου θέλω
να καταλάβω ἀντί σου το σπίτι σου; τι τάχα, μήπως ζητώ
να γεννήσω ἐγὼ ἀντί σου παιδιά, τα ὁποῖα θα εἶναι και
δούλα ὅπως ἐγὼ και θ' αὐξάνουν την δυστυχίαν μου; Ἡ
ἀραγε, ἀν συ δεν γεννήσης παιδιά, θ' ἀνεχθῇ ἡ Φθία
να βασιλεύσουν τα δικά μου; Με ἀγνοοῦν οἱ Ἕλληνες,
και διὰ τον Ἑκτορα, και ἀγνωστος τους εἶμαι και οὔτε
γνωρίζουν ὅτι ἤμουν βασίλισσα των Φρυγῶν. Δεν εἶναι
λοιπόν τα φάρμακα μου που κάμνουν τον ἄνδρα σου να
σε ἀποστρέφεται, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι συ δεν γνωρίζεις να
τον περιποιηθῇς. Διότι αὐτό εἶναι το φίλτρον της γυναικός·
ὄχι ἡ καλλονή της ἀλλὰ τα προτερήματά της ευχαριστοῦν
τους ἄνδρας. Συ δε, μόλις ὀλίγον πειραχθῇς, ὁμιλεῖς με
υπερηφάνειαν διὰ την πατρίδα σου και περιφρονεῖς την
Σκύρον. Δείχνεις συ τον πλούτον σου μέσα εἰς τους πτωχοὺς
και ὁ Μενέλαος εἶναι δι' ἐσέ μεγαλύτερος ἀπὸ τον Ἀχιλλέα.
Αὐτά κάμνουν τον ἄνδρα σου να σε ἀποστρέφεται. Πρέπει
ἡ γυναῖκα, και ἀν πάρῃ ἄνδρα κακόν, να υπομένη και ὄχι
να συναγωνίζεται μαζί του εἰς υπερηφάνειαν. Εἴαν ἦσουν

εις την σκεπασμένην με χιόνια Θράκην και είχες άνδρα βασιλέα, ο οποίος θα εμοιράζετο με πολλές την κλίνην του, θα τας εσκότωνες όλας; Και από το αχόρταστον πάθος σου θα ύβριζες όλας τας γυναίκας; Αυτό είναι αισχρόν αν και ημείς αισθανόμεθα αυτήν την ασθένειαν περισσότερον από τους άνδρας, εν τούτοις προσπαθούμεν να την μετριάζωμεν. Ω φίλτατε Έκτωρ, πώς ενθυμούμαι ότι, αν κάποτε η Κύπρις σου ενέπνεεν αδυναμίαν, εγώ την υπέφερα και πολλάκις έδωκα τον μαστόν μου εις τα νόθα παιδιά σου, διά να μη σε πικράνω. Με αυτήν την συμπεριφοράν είλκυα προς εμέ τον άνδρα μου. Ενώ συ φοβείσαι μην εγγίση έστω και μια σταλαγματιά δρόσου τον άνδρα σου. Πρόσεξε μήπως περάσης εις το πάθος προς τον άνδρα ακόμη εκείνην που σ' εγέννησε. Τα παιδιά των κακών μητέρων, αν έχουν νουν, πρέπει ν' αποφεύγουν, τα καμώματα των μητέρων των.

ΧΟΡΟΣ

Δέσποινα, όσον είναι δυνατόν, προσπάθησε να συμφιλιωθής μαζί της.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Πώς; κάνεις την φρόνιμην με τα λόγια σου, και με κατηγορείς εμένα ως μη σώφρονα;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Αυτό δεν φαίνεται τουλάχιστον από τα λόγια που είπες.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Η σκέψις σου ας μη γίνη ιδική μου σκέψις.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Είσαι νέα και όμως ομιλείς περί αισχρών.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Συ δεν τα λέγεις, αλλά όσον ημπορείς τα κάνεις.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Δεν ημπορείς να υποφέρης με σιωπήν όσα σου εμπνέει ο έρως σου;

ΕΡΜΙΟΝΗ

Μήπως αυτά δεν είναι πάντοτε η πρώτη σκέψις της γυναικός;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Όταν τα μεταχειρίζεται, καλά. Ειδεμή είναι αισχρά.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Εις την πόλιν που κατοικούμεν δεν έχομεν τους νόμους των βαρβάρων.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Κ' εκεί θεωρούνται κακά όσα κακά είναι κ' εδώ.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Σοφή είσαι, σοφή. Αλλ' όμως πρέπει ν' αποθάνης.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Βλέπεις πώς σε κυττάζει το άγαλμα της Θέτιδος;

ΕΡΜΙΟΝΗ

Μισεί η θεά την πατρίδα σου εξ αιτίας του φόνου του Αχιλλέως.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Η Ελένη ήτο η αιτία του φόνου του, η μητέρα σου, όχι εγώ.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Θα σπρώξεις ακόμη περισσότερο τας ύβρεις σου
εναντίον μου;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Ιδού, σιωπώ και ράβω το στόμα μου.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Απάντησε εις εκείνο διά το οποίον ήλθα.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Σου απαντώ ότι δεν έχεις νουν όσον πρέπει.

ΕΡΜΙΟΝΗ

θα φύγης από αυτό το αγνόν τέμενος της θαλασσίας θεάς;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Νεκρά βεβαίως. Εάν όμως δεν αποθάνω, δεν θα το
αφήσω ποτέ.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Αυτό είναι πλέον αποφασισμένον και δεν θα περιμείνω
την επιστροφήν του συζύγου μου.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Ούτε εγώ όμως έως τότε θα παραδοθώ εις σε.

ΕΡΜΙΟΝΗ

θα βάλω φωτιά και θα σ' αναγκάσω χωρίς να ανησυχήσω
προς χάριν σου.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Άναψε λοιπόν την φωτιά· οι θεοί θα τα ιδούν αυτά.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Και εις το σώμα σου θα προξενήσω τους πόνους που
φέρνουν τα τρομερά τραύματα.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Σφάξε με, χύσε το αίμα μου εις τον βωμόν της θεάς.
Εκείνη θα σε τιμωρήση.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Ω γέννημα βάρβαρον και ω σκληρόν θράσος,
περιφρονείς τον θάνατον; Αλλά εγώ έχω το μέσον να σε
κάμω ν' αφήσης με την θέλησίν σου το μέρος αυτό. Έχω
τον τρόπον να σε πείσω. Αλλ' ας κρατήσω τα λόγια μου, να
γίνουν γρήγορα πράγμα. Κάθησαι καλά εδώ· αλλά και αν
με μολύβι είσαι κολλημένη εις το έδαφος, πάλιν εγώ θα σε
εκτοπίσω, πριν να έλθη ο υιός του Αχιλλέως, εις τον οποίον
έχεις τόσην πεποίθισιν.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.